

Sant Miquel de Canyelles

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Soleia del Saní
Emplaçament S'hi accedeix per un sender que comença a la Casanova de Sant Miquel

Coordenades:

Latitud: 41.7867
Longitud: 2.28422
UTM Est (X): 440523
UTM Nord (Y): 4626342

Classificació

Número de fitxa 08014 - 27
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Es troba en bon estat estructural però l'interior presenta cert estat de deteriorament a causa del seu estat d'abandó.
Protecció Legal
Observacions protecció: PGOU 1980
Número inventari IPA 28335
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic
Autoria de la fitxa Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.
Data de registre de la fitxa: dc., 12/12/2012 - 01:00

Descripció

Sant Miquel de Canyelles és una ermita romànica construïda vers el segle XII, sobre la que no s'han fet reformes significatives. És un edifici de planta rectangular amb l'absis també rectangular. La nau consta de dos trams separats per un arc presbiteral i està coberta amb volta de canó de pedra, on encara s'hi conserva el morter amb les marques de l'encanyissat. Al presbiteri hi ha les restes d'un altar d'obra amb restes de pintura. Com a úniques obertures de l'edifici trobem el portal del mur de migdia, d'arc de mig punt amb petites dovelles; una finestra a l'absis en forma de creu i una de quadrada a ponent. El parament dels murs és de carreus escairats de petites dimensions disposats en filades regulars.

Observacions:

Està envoltada de vegetació, fet que en dificulta la localització. Les fotografies són de DigitalNatura.org

Història

La primera notícia documental de la capella de Sant Miquel de Canyelles es remunta a l'any 1309, tot i que la semblança de la seva tècnica constructiva amb la de Sant Salvador d'Avencó, hem de pensar que ja existia al segle XII. Entre els segles XVIII i XIX es trobava en mal estat de conservació; tant és així que s'hi prohibí la processó que s'hi feia el dia 8 de maig des de l'església d'Aiguafreda de Dalt. El seu propietari, Jaume Serra de l'Arca, la va fer restaurar l'any 1828. Amb l'esclat de la Guerra Civil va ser profanada i es deixà de celebrar la festivitat del 8 de maig.

Bibliografia

- BURON, V. (1980). Esglésies romàniques catalanes: Guia. Barcelona: Artestudi Edicions.
- COMAS, P. (1994). Esglésies i ermites del Montseny i del seu entorn. Cardedeu: Museu- Arxiu Tomàs Balvey.
- GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Vallès Oriental. Barcelona: Editorial Pòrtic.
- Inventari del Patrimoni Arquitectònic del Parc del Montseny. Servei del Patrimoni Arquitectònic Local. Diputació de Barcelona.
- Inventari del Patrimoni Cultural Immoble de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic. Aiguafreda (Vallès Oriental). Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.
- PLADEVALL, A. (1991). Catalunya Romànica. Vol. XVIII El Vallès Occidental, El Vallès Oriental. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- PLADEVALL, A. (1999). Guies Catalunya Romànica Comarcals: el Vallès Occidental i el Vallès Oriental. Barcelona: Pòrtic.
- Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc del Montseny. (2008). Inventari del Patrimoni Construït del Montseny. Àrea d'Espais Naturals. Diputació de Barcelona.
- VALL, R. (1983). El romànic del Vallès. Sabadell: Editorial AUSA.

